

Bursucul încăpățânat

Bruno era un bursuc mofturos, neascultător și încăpățânat. Nimeni și nimic nu reușea să-l mulțumească. Cu toate acestea, bursoaica îl iubea ca pe ochii din cap, fiind singurul ei copil.

De dragul lui, pentru a-l crește sănătos, bursoaica s-a apucat de gătit și de grădinărit, muncind cu drag la petecul de pământ ce înconjura viziuna. Dar, deși în fiecare zi îi pregătea altceva de mâncare, tot avea de furcă cu mofturile lui. Când bursoaica îi pregătea tartă cu alune, el poftea lăptuci proaspete. Dacă îi pregătea salată de verdețuri abia culese, el insista că vrea macaroane cu brânză. Ce să facă bursoaica? Lăsa totul baltă și îi făcea puiului pe plac, numai să-l vadă mâncând. „Toate acestea vor trece curând, își zicea bursoaica răbdătoare, sunt probleme specifice vârstei. Cu iubire și înțelegere vom trece și de aceste capricii.“

Cel mai mult îi plăcea lui Bruno să se joace. S-ar fi jucat și ziua, și noaptea, și pe ploaie și pe frig. Din această cauză avea multe discuții cu părinții celorlalți pui, care își respectau ora de somn de după-amiază sau timpul alocat lecțiilor, ori participării la treburile zilnice.

Aceste perioade, în care nu avea deloc cu cine se juca, erau teribil de plictisitoare și treceau foarte greu pentru el. De cele mai multe ori, Bruno își umplea acest timp atuncând cu pietricele după păsări, sperindu-le, sau turtind mușuroaiele de furnici sau de cârțiță. Însă când se juca cu ceilalți pui de animale, bursucul Bruno proceda în felul următor: trebuiau să se joace unde vrea el, cum vrea el, și, mai ales, ce vrea el. Altfel se îmbufna și pleca chiar în toiul jocului, stricând tot amuzamentul.

Încet, încet, zilele călduroase de vară au trecut. Toamna se instalase parcă pe nesimțite. Soarele nu mai dogorea, ziua se micșorase iar nopțile erau umede și reci. Alt motiv de îmbufnare pentru Bruno, căci timpul de joacă era prea scurt.

Într-o dimineață bursoaica își trezi puiul cu grijă, să nu-l supere:

— Ți-am pregătit cacaua cu lapte și biscuiți, dragul meu!

— Dar eu vreau briose, spuse busumflat Bruno.

Pentru prima dată, mama bursoaică nu se repezi să-i facă pe plac, ci spuse blând:

